

ОТЪ САМЪ И ОТЪ ТАМЪ: ШТО НАПАДАЛИ НА НЕГО. ЗА-
ШТО КАТО ГЛЕДАЛЪ НА СЫНА СИ, ИЗЪ ЖАДОСТЬ СЪ ПО-
ДВИГНАЛЪ НА МИЛОСТЬ: А КАТО ГЛЕДАЛЪ НА ГОРЪТЪ, КОАЛ-
СЪ ДА НЕ ПОСЛУША БОГА. ПЛЪТИКА-ТА ЛЮБОВЬ КЪМЪ СЫНА,
ВЪСПИРАЛА ГО ОТЪ ПЪТЪ; А БОЖИЖЪ-ТЪ ЛЮБОВЬ, ВЛАЧАЛА
ГО КЪМЪ ОНОВА МѢСТО, НА КОЕТО ЩЕ СТОИ ЖЕРТВЪ-ТЪ.
СЫНОВИЖЪ-ТА ЛЮБОВЬ МУ ДУМАЛА ВЪ СЪРЦЕ ТО: СТОИ НА
БОГА МОЛЕЖ, ДА ТИ ПОВЕЛѢЙ, ДА СИ ПОМИЛОВАШЪ МО-
МЧЕ ТО, ОТЪ КОЕТО ТИ Е ОБѢЩАЛЪ, ДА УМНОЖИ ПЛЕ-
МЕ-ТО ТИ. ЗАШТО, ОТЪ КОГО ЩЕ СЪ УМНОЖИ ТО, АКО
СЪ ЗАКОЛЪ ИСААКЪ? А БОЖЕСТВЕННА ТА ЛЮБОВЬ МУ ДУМА-
ЛА, НЕ ЖЕЛѢЙ СЫНА, НЕ МИЛАЙ МОМЧЕ-ТО, НО ВЪЗДАЙ
ГО НА БОГА, ОТЪ КОГО ТО СИ ГО ПРІЛАЗ, ОТЪ КОГОТО
И ТЫ СИ СЪЗДАДЕНЪ; А ЗА УМНОЖЕНІЕ-ТО НА ПЛЕМЕ-ТО ТИ НЕ
СМАТАЙ. ЗНАЙ БОГЪ КАКЪ ЩЕ ГО УМНОЖИ, ШТО МОЖЕ СИ-
ЧКО. И ПРЕПИРАЛИ СЪ ВЪ СЪРДЦЕ ТО НА ПРАВЕДНАГО АБРААМА:
ОТЪ ТУКА ЖАЛА-ТА ЗА СЫНА, А ОТЪ ТАМО БОЖІЕТО
ПОВЕЛѢНІЕ; ОТЪ ТУКА ВРЕМЕННО-ТО ЖЕЛАНІЕ, А ОТЪ ТАМО
ВѢЧНО-ТО ЖЕЛАНІЕ; ОТЪ ТУКА БЪТЕСТВЕННО-ТО СЪРЦОВОЛІЕ,
ЗА СЫНА, А ОТЪ ТАМО, ГОЛАМА-ТА И СИНА-ТА ВЪРА КЪМЪ
БОГА, СЪ НАДЕЖДЪ И ЛЮБОВЬ. И ПРЕВЪЗМОГВАЛИ ВЪ НЕГО
НЕБЕИНЫ-ТѢ ПОМЫСЛИ НАДЪ ЗЕМНИ-ТѢ: БОГОЛЮБИИ-ТѢ
НАДЪВЫВАЛИ СЫНОВИНИ-ТѢ. И ТЪЙ СЪ ВОРНАЛЪ СЪ ПОМЫ-
СЛИ-ТѢ СИ ТРИ ДНИ; НАДЪВЫВАЛЪ СЪ ПО ДОБРЫ ТѢ, ДОЛНЫ
ТѢ. ПРИБЛИЖАВАЛЪ СЪ КЪМЪ МѢСТО-ТО, КОЕТО ПРИГОТВИЛЪ
БОГЪ ЗА ТЪЖИ ЖЕРТВЪ. И ПОГЛЕДНАЛЪ АБРААМЪ СЪ ОЧИ-
ТѢ СИ, И ВЪДѢЛЪ ГОРЪ ТЪ ОТЪ ДАЛЕЧЬ И ПОЗНАЛЪ, ЧЕ